

Poštnine prosto.

Po § 97 zakona o organizaciji gasilstva

GASILEC

Glasilo Gasilske zajednice Dravske banovine

Letnik
XXXIX

V Ljubljani, dne 20. maja 1935

Štev.
5

Izhaja vsak mesec. Posamezna številka 2.50 Din, za inozemstvo 3 Din
V »Zajednici« zdrružene gasilske čete dobijo po en izvod »Gasilca« brezplačno

Vsebina:

	Stran
Krst »Jugoslovanske gasilske župe« v Češkoslovaški	53
Vesti starešinstva gasilske zajednice za Dravsko banovino	54
Napake, ki jih moramo odpraviti	54
Ljubezen do bližnjega	56
Gasilstvo v novem veku	59
Temeljna navodila za službo gasilcev v zračni obrambni službi	61
Razpok apnenega prahu	63
Dopisi	64

Gasilske čete, pozor!

Nabavite si najcenejše opasače za moštvo in starešine pri direktnem producentu. Vsorec ustreza vsem predpisom in je odobren od Vatrogasnega saveza Kraljevine Jugoslavije v Beogradu pod br. III4 s dne 7. maja 1935 ter registriran pod br. 29 v Savezni pisarni. — Ob večjem odjemu popust!

»Indus« TOVARNA USNJA IN USNJENIH IZDELKOV
družba z o. z. **Ljubljana, Sv. Petra c. 72**

Založil odbor »Gasilske zajednice za Dravsko banovino«. Odgovorni urednik Jože Turk
Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani (predstavnik Franc Štrukelj)

Krize bo konec,

ko bodo domači denarni zavodi mogli zopet dajati

nova posojila iz novih vlog

Zaupajte Vaš denar

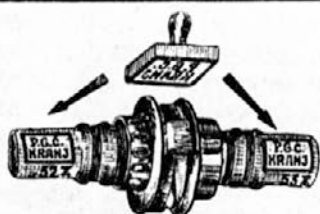
Mestni hranilnici ljubljanski,

ki izplačuje nove vloge, vložene po l. 1933.,
neomejeno ter jih obrestuje po 4—5%

Vloge nad Din 400,000.000.—

Rezerve Din 14,600,000.—

Točna evidenca
inventarja!

Nezaperljivo!
Neškodljivo!

PLATNOŽIGE IN ŠTEVILKE

za oznako Vaših cevi, službenih oblek,
pasov i.d. Vam dobavi solidno in ceno

JOSIP ŠTIRN, tvornica kovinske robe
DRAVLJE, pošta Št. Vid nad Ljubljano

Štirikolno ročno brizgalno

v dobrem stanju prodamo
radi nabave motorke

GASILSKA ČETA CERKLJE OB KRKI

Voz za moštvo

skoraj nov, proda

Gasilska četa Begunje
župa Logatec

Gasilske čefe, pozor!

Preden si nabavite potrebne cevi, Vas vljudno vabim, da si ogledate mojo
zalogo **normalnih gasilskih cevi** najfinejše kakovosti, izdelke slovite
češke tovarne H. Klinger, za katero imam samoprodajo za vso Slovenijo

Ivan N. Adamič

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 31

MARIBOR, Vetrinjska 20 CELJE, Kralja Petra 33

Velika zaloga: Gumiranih cevi vseh vrst, gum. spiralnih sesalnih cevi,
Normalne spojke iz la. medenine itd. Najnižje cene! Zahtevajte cenik!

Samoprodaja gasilskih cevi!

Krst „Jugoslovanske gasilske župe“ v Čekoslovaški

V mesecu juniju bodo naši čekoslovaški gasilski bratje zopet manifestirali za ljubezen do jugoslovanskega gasilstva in do naše jugoslovanske države.

Na posebno svečan način bodo krstili novo župo, ki si je nadela ime »Jugoslovanska župa«. Ta svečani akt naše vzajemnosti se bo izvršil ob prisotnosti zastopnikov Čekoslovaškega gasilskega saveza in zajednice dne 29. in 30. junija.

Naša država in bratska čekoslovaška država sta delili v preteklosti kaj slično usodo. Obe je stiskal težki jarem, ki so jim ga nadeli mogočni tujci, ki niso hoteli priznati ljudem druge narodnosti, drugega jezika, drugega mišljenja in usmerjenosti svobode, ki so jo imeli pravico zahtevati po naravnem zakonu. Težka usoda je naš jugoslovanski in bratski čekoslovaški narod v tistem težkem času zbližala. Sinovi našega naroda so se že tedaj sestajali z brati iz Čekoslovaške zemlje in prisegali zvestobo, sklepali bratstva in se navduševali med seboj za svobodo. Pripravljali so se na dneve svobode, ki so se svitali za našim Triglavom in čekskimi Tatrami. Prišel je veliki dan. Veselo so srca bratov Čehoslovakov pozdravila svobodo in ponosno je zavihrala čekška zastava na ponosnih Hradčanyh — država kralja Břetislava je bila obnovljena. Enako je sinil dan svobode tudi nam Jugoslovanom, pozdravili smo veliki dan in se veselili. Toda tudi tedaj, ko smo bili pijani svobode, nismo pozabili, da smo bratje. Še bolj presrčno prijateljstvo in bratstvo je zavelo med bratskima državama Jugoslavijo in Čekoslovaško, krepko smo si podali roke in stopili kot verni in složni bratje v življenje. Trdnjše zveze so se spletle med našima dvema bratskima narodoma, še bolj presrčno in krepkeje.

Da mislijo bratje Čehoslovaki vedno na nas jugoslovanske gasilce in Jugoslavijo, so dokazali s tem, da so sklenili krstiti eno izmed svojih gasilskih žup za »Jugoslovansko«. Dokaz presrčnega in iskrenega tovarištva, ki ga goje naši čekoslovaški gasilski bratje do svojih jugoslovanskih gasilskih tovarišev.

Bratje Čehoslovaki, tudi mi spremljamo z enakim zanimanjem, kakor Vi, vse Vaše delo, vsak Vaš uspeh je naš uspeh, vsaka Vaša radost naša radost! Za Vaš dokaz bratstva prejmite ob krstu »Jugoslovanske župe« iskrene pozdrave in prisege bratstva in medsebojne ljubezni iz Jugoslavije — od jugoslovanskih gasilcev!

Tovariši, naša dolžnost je, da se v dostojnem številu udeležimo tega slovesnega čina. — V dokaz naše bratske ljubezni moramo poslati h krstu prve Jugoslovanske gasilske župe v bratski čekski državi častno število gasilcev. Dne 29. in 30. junija naj bodo vsa naša gasilska srca obrnjena proti zlati Pragi, kjer bodo naši bratje znova potrdili naše bratstvo, če ne bomo mogli osebno prisostvovati temu slovesnemu aktu.

Hvala Vam čekoslovaški bratje še enkrat za Vašo pozornost in ljubezen!
Živeli čekoslovaški gasilci!

Živela čekoslovaška republika in njen sivolasi predsednik T. G. Masaryk!

Oglejte si

gasilsko razstavo

na ljubljanskem velesejmu

od 1. do 11. junija l. l. — Paviljon »J«

Vesti starešinstva gasilske zajednice za Dravsko banovino

Protituberkulozni teden.

Ministrstvo socialne politike in narodnega zdravja je odredilo z odlokom S. br. 13.427, da bo v dneh od 19. do 26. maja t. l. letošnji protituberkulozni teden.

Nam vsem je znan ogromni pomen, ki ga še vedno ima jetika kot ena najhujših sovražnic ljudskega zdravja tudi v naši domovini. Pobijanje jetike pa je mogoče samo, če se vsak posameznik zaveda ogromne važnosti, da ves narod brez izjeme sodeluje v tej borbi. Povsod na svetu so dosegli zmanjšanje števila žrtev, ki jih zahteva jetika, samo na ta način, da so vsi prebivalci, zlasti pa člani humanitarnih in kulturnih društev sodelovali z zdravniki in državnimi činitelji. Zato kraljevska banska uprava prosi in poziva po zajednici vse čete v službo letošnjega protituberkuloznega tedna.

Predvsem naj se prirejajo predavanja za članstvo, eventualno s sodelovanjem krajevnih protituberkuloznih lig ter državnih in banovinskih zdravnikov.

Število predavanj in njih naslove je javiti do dne 5. junija t. l. semkaj po župni upravi v svrhu sestave poročila na upravno oblast.

Vlaganje prošelj za podpore iz »Podpornega sklada«.

Z dnem objave novega organizacijskega gasilskega zakona je bil ukinjen zakon o doprinosih 3%-nega gasilskega sklada izza leta 1923. S tem so prenehale redne in izredne podpore iz 2%-nega gas. sklada in hkratu tudi dotok iz 1%-nega za »Podporni sklad« onemoglim gasilcem, vdovam in sirotam. Zaradi tega bi bilo vlaganje prošelj pred donošenjem ministrske uredbe za vplačevanje novih doprinosov po določbah zakona o org. gasilstva brezplodno, ker so obresti naloženega temeljnega kapitala tako malenkostne, da more priti le nekaj najpotrebnejših izmed potrebnih v poštev. Čim izide ministrska uredba, bo razpisano vlaganje teh prošelj, a župne uprave bodo vročale potrebne police prosilcem po četnih upravah.

Knjige za pisarniške posle.

Vse knjige za četne pisarne so v tisku ter jih prejmejo vse čete v najkrajšem času proti povrnitvi nabavnih stroškov.

Barvaste slike k uniformi.

Naročila za uzorčne slike k uniformi naj čete čim prej izvrše, da bodo mogle župe potrebne vsote založiti. Natis teh nam potrebnih slik še ni izvršen, ker gotovo čaka savez na naša naročila in potrebno gotovino.

Ing. Franc Dolenc, inspektor Gasilske zajednice Dravske banovine:

Napake, ki jih moramo odpraviti

Na zadnji seji tehničnega odseka Gasilske zajednice se je obširno razpravljalo par vprašanj, ki jih hočem tukaj podrobneje obdelati. Prvo vprašanje so tako zvana okrožja. Nekatere župe so si svoje območje razdelile v

okrožja, katerim načelujejo razni okrožni poveljniki, instruktorji, inspektorji itd. Zakon o organizaciji gasilstva ne predvideva nikjer okrožij, še manj pa raznih okrožnih poveljnikov itd. Zato je starešinstvo zajednice že v lanski decembrski številki med starešinskimi vestmi obrazložilo stališče glede okrožij. Po § 43. cit. zakona ima pravico nadzora čet, poveljevanja pri večjih vajah in na požarišču, kjer sodeluje več gasilskih čet, reševanja sporov itd. le župni starešina, odnosno njegov namestnik. V večjih župah pa, kjer bi bilo izključeno, da bi vršil tako ogromno delo župni starešina sam, lahko pooblasti posamezne člane župne uprave, ki potem izvrši nalogo, za katero je bil pismeno pooblaščen v imenu starešine. Pismeno pooblastilo je potrebno kot legitimacija, da dotični član župne uprave lahko svojo nalogo izvrši in služi obenem kot priloga k potnemu računu, ki ga potem izstavi za povračilo potnih stroškov. Pooblastilo naj se vpiše tudi v župni delovodnik in opremi s tekočo številko.

Po zakonu pa je nedopustno, da opravljajo posle župnega starešine gotovi člani župne uprave ali celo nečlani stalno in nosijo potem na gasilskem kroju odznake, ki jim po pravilih ne pripadajo. Tako se v nekaterih župah lahko vidi po več distinkcij župnih starešin, kljub temu, da po zakonu in pravilnikih pripada ta funkcija le pravilno izvoljenemu župnemu starešini. Tudi bivši župni načelniki po novem zakonu ukinjenih žup na podlagi čl. 12. pravilnika o uniformi nimajo več pravice nositi značke župnega starešine (en širok in tri ozke zlate trakove na rokavih).

Beseda »okrožje« se torej službeno ne sme rabiti. Mesto »okrožnih« župnih vaj imenujemo te »delne župne vaje«. Na ta način bo tudi po večjih župah mogoče bolj enotno poslovanje kot ga predvideva zakon.

Dalje se je tehnični odsek baval tudi z vprašanjem nabave gasilskega orodja in zlasti motornih brizgaln. Opažamo namreč, da mnoge čete nabavljajo motorke, ki ne odgovarjajo njihovim terenskim prilikam ali pa kupujejo stare avtomobilske motorje in si kar sami ali pa po ljudeh, ki morda nimajo zato primerne kvalifikacije, montirajo centrifugalne brizgalne. Motor in brizgalna se morata namreč ujemati v pogledu brzine (števila obratov) in moči (konjskih sil), sicer brizgalna ne bo delala ekonomično. Zato pa ni potrebna samo precejšnja praksa, ampak tudi teoretično znanje konstrukcije črpalk. Zato bi bilo zelo dobro, da se čete v primeru, da si hočejo nabaviti motorko bodisi novo, bodisi na preje opisan način, predhodno obrnejo na zajednico, ki jim bo v teh primerih dala dobre nasvete. Pripravlja se tudi predpis, sličen predpisu za gradnjo domov in nabavo praporov ter svečanih uniform, na podlagi katerega bo morala vsaka četa pred nabavo vsakega večjega gasilnega orodja prositi predhodno zajednico za dovoljenje. Na ta način bo podana možnost enotnejše opreme čet in bodo čete dobile res dober in za njihove prilike odgovarjajoč material. Znani so mi primeri, da imajo čete, ki so v popolnoma goratem kraju s slabimi cestami, avtoturbinke, s katerimi v gotovih primerih ne vedo kaj početi, ko jih ne morejo spraviti na požarišče. Enako prihajajo večkrat zastopniki čet po nasvete, kaj bi napravili s svojo motorko, ki ni v redu. Po toči je pač prepozno zvoniti! Večkrat pa leži krivda na četi sami, odnosno onih, ki upravljajo motorko. Idealno bi bilo seveda, da oskrbujejo motorko le izprašani strojniki. Ko bodo zajednica in župe v stanju, da bodo lahko organizirale primerne tečaje za strojnike, ki bodo morali potem detati tudi primerne izpite, bo stvar v redu. Sedaj pa se izgovarjajo v primerih, če motorka ni v redu, člani na izdelovalca, ta pa zopet na člane, ki motorko oskrbujejo, češ, da ne ravnajo z njo pravilno, pravega vzroka pa ni mogoče dognati.

Ne mislim pa s tem morda omalovaževati nekaterih članov, ki so žrtvovali res mnogo truda in časa, da so pripomogli svoji četi do nabave ceneneга stroja. Vendar, če bi dali motor preje preizkusiti strokovnjaku, bi jim ta svetoval k stroju primerno brizgalno in potem vse to preizkusil, tedaj bi imeli garancijo, da je njihova motorka res nekaj vredna in ne bo odpovedala že pri prvem požaru.

Zato ponovno opozarjam čete, naj pridejo po nasvete tedaj, ko je še čas in ne potem, ko je motorka že kupljena in ne dela več pravilno.

Ljubezen do bližnjega

(Iz življenja prostovoljnega gasilca.)

Igra v 1 sliki.

Sestavil: Julij Malarik, poveljnik poklicne gasilske čete mesta Bratislave (ČSR).
Prevedel in predelal: Stanko Pristovšek, tajnik gasilske zajednice Dravske banovine v Ljubljani.

Naj bi predvajanje te igre vzbudilo v vsakem ljubezen do bližnjega, ljubezen do gasilske ustanove, naj bi se pa tudi pospeševala edinost in iskreno tovarišтво!

Osebe:

Franc: prostovoljni gasilec.

Marija: njegova žena.

Otroci: deček, 9 let
deklica, 12 let.

Poveljnik gasilske čete.
4 do 6 gasilcev.

Oder: navadna soba, na levi vrata, zadaj okno, na desni vrata v kuhinjo. Nad vrati alarmski zvonec, na steni križ. Miza, štirje stoli, podnožnik, stoječ obešalnik, stenska ura. (Marija šiva pri mizi, tudi otroka sedita poleg nje in pišeta šolsko nalogo.) Zastor se dvigne.

Marija: (pogleda na uro) Bog ve, kje se naš očka danes tako dolgo mudi? Ura je že pol sedmih!

Franc: (vstopi) Dober večer. (Odloži delavsko čepico). Pozdravljeni, otroci moji!

Marija: Ravnokar sem omenila, kje da si danes tako dolgo.

Franc: Zadržalo me je nujno delo, ki sem ga moral izvršiti še danes. Bilo je naporno delo. Kaj novega? (Sede za mizo.)

Marija: Nič posebnega. Da, neko pismo si dobil.

Franc: Pokaži mi, prosim. Danes sem pa zelo truden. (Odpre pismo in čita.) Povabilo k seji društva »Gasilska Samopomoč«.

Marija: Kakšno društvo pa je to?

Franc: »Gasilska samopomoč« je človekoljubna ustanova in za gasilstvo neprecenljive vrednosti! ... Gasilci smo po večini nepremožni, mali kmetje, delavci in rokodelci, ki s skromnim dnevnim zaslužkom komaj preživljamo svoje družine, ne moremo si pa za težke čase prihraniti ničesar! ... Pa pride dolgotrajna bolezen in neizbežna smrt ... Osirotela rodbina izgubi svojega

rednika... Težak udarec za vsakogar!... Kako bridka pa je za preostale zavest, če mi sedaj pri hiši niti toliko, da bi bilo mogoče za umrlim poravnati bolniške stroške in mu oskrbeti dostojen pogreb... Vidiš, draga moja, zato smo si prostovoljni gasilci ustanovili sklad »Samopomoči«, v katerega plačujemo malenkostne mesečne prispevke po geslu: »Vsi za enega, eden za vse!« Ko se bomo pa poslovili od Vas za vedno, Vam izplača ta »Samopomoč« izdatno podporo...

Na ta način oznanjamo svojo bratsko ljubezen do umrlega tovariša - gasilca tudi preko groba!

Marija: To je pač krasen čin tovariške zvestobe!

Deklica (vstane in gre k očetu): Očka, ali sem nalogo dobro napravila?

Franc (pregleda): Dobro je, otrok moj. (Vzame časopis).

Marija: Kajneda Franc, sedaj boš večerjal?

Franc: Da, Marija, lačen sem! (Marija odide v kuhinjo). (Čita časopis).

Zopet poziv na celokupno javnost, na vse one, ki pohajkujejo, mesto da bi iskali zaposlitve v velikem delu ljubezni do bližnjega. »Rdeči križ« kliče vse občane: Pristopajte k rdečemu križu in pomagajte lečiti rane, ki so nam jih zadala zadnja leta! Delajte vsi za socialne namene društva! (Odloži časopis). Res, naj bi ljudje nikar ne hodili prazna pota. Dolžnost vsakega človeka je, da dela in žrtvuje vse svoje sile za dobrobit človeštva.

Marija: (vstopi, postavi skodelico kave na mizo).

Deček: Očka, pripoveduj nam danes zopet o ljudeh, ki pomagajo v stiski svojim bratom in sestram!

Marija: Otroci, saj vendar veste, da je očka danes truden.

Franc: Dobro, otroka moja. Samo toliko počakajta, da pojem, potem pa vama bom pripovedoval resnično zgodbo. (Pije kavo). Tako, prisedita malo bliže in poslušajta! — Pred mnogimi, mnogimi desetletji so sklenili pogumni možje, da se roko v roki posvete poklicu, nuditi svojemu bližnjemu varstvo in pomoč v slučaju nesreče in mu stati ob strani zlasti v hudih slučajih; ukrotiti razdivjani element uničujočega ognja, reševati ogrožena človeška življenja ter imetje sočloveka, ki si ga je bil pridobil z delom in trudom svojih rok. Posvetili so se prostovoljno in z veselim srcem! Vse pa vodi samo ta namen: »Bližnjemu na pomoč!« Bratje so si vsi brez razlike, bogati ali revni. In potem, ko so po težkem in nevarnem delu zmagali nad požrešnim ognjem, se vračajo domov k svojim dragim v zavesti, da so storili samo svojo dolžnost. Kdor pa nosi v svojem srcu iskreno ljubezen do svojega bližnjega, ta ljubi svojo domovino!

Poslušajta! Pripovedoval vama bom o nekem takem vrlem možu. Ne daleč od tu je bila nekoč vas. Nekega večera, ko so vaščani po trdem delu legli k počitku, zadoni skozi nočno tišino gasilski rog. Žalostni plat zvona je oznanjal velik požar. Na stotine teh pogumnih mož je zapustilo svoje drage in hitelo na pomoč.

Pri oknu pa je stal mož, že ves osivel. Tudi njega je zbudil znak ognja iz spanja. Nastal je strašen vihar. Grozoviti pohlepni ogenj je požiral hišo za hišo. Zdelo se je, da hoče uničiti vso vas. Starček je postal nestrpen. On, ki je nekoč sam služil plemenitemu delu za pomoč drugemu, on naj bi sedaj ostal doma, sedaj, ko je imetje toliko ljudi v nevarnosti? »Ne, mu je velevala vest!« Tudi jaz moram pomagati svojim občanom. Nenadoma se je počutil zopet mladega, zaval se je kot nekoč in pohitel v črno noč. Hitel je on, ki ni imel na svetu nikogar več, kot samo še svoje občane. Njim gre torej na pomoč!...

Hrup je pojenjal. Ob neustrašnem delu gasilcev se je zrušila grozovita moč ognja. Zmagali so! Pod razvalinami pa so našli nekoga nezvestnega; moči so mu odpovedale, toda njegov obraz je bil vesel, kakor da je doživel

veliko srečo. Ko se je po krajšem času zopet zavedel, ga je vprašal poveljnik: »Tovariš, ti si svojo dolžnost tekom dolgoletnega udejstvovanja v naši četi že izpolnil! Zakaj se torej nisi odstranil od požara? On pa se je le smehljaj in dejal: »Tovariš poveljnik... (Alarmski zvonec, plat zvona, sirena tovarne).

Marija (malo vznemirjena): Franc, nekje gori! (Otroci gredo k obešalniku po opremo). (Signal — vožnja k požaru — Franc vzame opremo).

Marija: Franc, saj si danes ves utrujen, ostani doma. Mislim, da bodo enkrat že drugi opravili. — Franc, notranji glas mi pravi, ostani!

Franc: Kadar zadoni klic pomoči, je dolžnost vsakega gasilca, da pozivu sledi. Ko pridem domov, bom pa nadaljeval. Zbogom! (Odide, za odrom signali).

Marija: Kako je rekel?... Kadar zadoni klic »Na pomoč« je dolžnost vsakega, da mu sledi? In me, njih žene, ali naj ne pomagamo tudi me? Da, tudi me jim moramo pomagati s tem, da jim olajšujemo izvrševanje prostovoljne službe.

Deček (si opase pas s sekirico): Mati, kdaj bom že enkrat velik?

Marija: Zakaj vprašuješ?

Deček: Tudi jaz hočem pomagati tako, kakor moj očka! Bom vedno prvi!

Marija: Otrok, za to imaš še dovolj časa. (Za odrom svet ognja).

Deklica: Mama, poglejte, kako je nebo rdeče... (Vsi gredo k oknu).

Marija: Sosedova hiša je. Kako divje jo objemajo plameni. Zdi se, da bo ta strašni element zajel tudi našo hišo. Otroci, pojdemo, zbežimo, nevarnost je prevelika!

Deček: Mama, pobegnemo naj? Saj je vendar naš očka tam, on bo pomagal tudi nam, saj ne bo pozabil na nas!

Marija: Prav imaš! Saj je on tam in pomaga gasiti, kakor stotine drugih, roko v roki, združenih in pogumnih. Pridite otroci, molimo. (Pokleknejo... godba: Ave Marija.) Vsemogočni gospod, usmiljeni oče. Ti, ki poznaš našo usodo, pomagaj jim, da izvojujejo zmago. Pripelji vse zdrave nazaj. (Ropot za odrom, rdeči sijaj izgine. Signal »Nevarnost«).

Marija: Za božjo voljo, kaj se je zgodilo?... (Pogleda skozi okno)... Zrušil se je del hiše... Kaj tekajo vsi tako zmedeno okoli?... Tamkaj iz razvalin vlečejo moža, mu strežejo, kaj... bližajo se naši hiši... Otroka, pojdita v svojo sobo!

Deklica: Mi moramo počakati očka, da nam bo dalje pripovedoval!

Marija: Vaju bom že poklicala, ko pride. Pojdita? (Odideta). (Marija stoji pri vratih na levi, gasilci prinesejo Franca na nosilnici).

Marija: Moj Bog, kaj se je zgodilo?... Franc,... Moj Franc...

Gasilec: Ko je bil požar že lokaliziran, zaslišimo naenkrat klic otroka. Ne da bi premišljeval, je pohitel naš tovariš Franc in rešil otroka. Komaj je bil otrok na varnem, se je sesedel del hiše ter pokopal pod razvaline našega Franca.

Franc: Tovariši, ali je vse rešeno?

Gasilec: Da, vse je rešeno. (Marija prinese blazino in jo položi Francu pod glavo).

Franc: Marija, zakaj jokaš? Saj se ni nič zgodilo... vse je rešeno. Kje pa so moji otroci?... Moram jim pripovedovati dalje... Pojdi Marija ponje. (Marija odide.) Tovariši, kako se že glasi naš izrek?

Gasilec: Stalno in zvesto... ter resnično pomagati vsakomur... v potrebi in nesreči...

Franc: Da... vrli in resnični ste vi vsi. Navzlic vsem nevarnostim ste vedno pripravljeni žrtvovati vse svoje sile za trpečega človeka. Kje pa so otroci? Tovariš, prosim pokliči jih!

(Marija in otroka vstopita).

Deček: Očka, zakaj imaš glavo obvezano?

Franc: Nič ni hudega, otrok moj. Malo sem se udaril. Do jutri bo že zopet dobro... No, prisedita k meni, pripovedoval vama bom dalje... Samo kje sem že nehal... ja že vem... Njegov obraz se je razjasnil, njegov pogled je zažarel in odgovoril...: »Tovariš poveljnik, nevarnost je bila prevelika, nisem mogel drugače, moral sem pomagati! O, kako sem srečen, da sem se po dolgih letih lahko zopet enkrat žrtvoval za svojega bližnjega. Za to delo nas bo Bog vse poplačal!« In tako je umrl zvesto izpolnjevale zapovedi bratske ljubezni.

Ljuba otroka, spoštujta in cenita ljudi, ki opravljajo to plemenito delo. Ko bosta enkrat dorastla in svet bolje doumela, potem delajta tudi vidva za dobrobit človeštva. Ljuba otroka, Bog vaju naj živi. (Marija in otroka odideta). (Signal za odrom »Pospravit«, na Franca naravnal bel reflektor).

Franc: Znak zmage doni. Vaša je bila zmaga v tej težki borbi, vaša, tovariši... čutim, da bije moja ura... Pozdravite vse moje tovariše. Povejte jim, naj vzdrže še naprej v edinosti in prijateljstvu, kajti edino na ta način bo naše delo vedno uspešno. Vse vaše življenje naj bo sovražnikom in prijateljem v korist in v čast božjo. Tovariši... Zdravstvujtel!

Gasilec: Tovariš, pojdi po ženo!

Marija (vstopi prepadena): Franc, moj Franc...

Franc: Marija, hvala za vse. Vzgoji in uči najina otroka, naj ljubita vse ljudi, naj vedno pomagata vsem v potrebi in stiski... Tovariši... skrbite... za... moja... Marijo.

(Franc se zgrudi in umre).

Poveljnik (vstopi s trobentačem, pogled na Franca): Smrt... Glejte, zopet eden, ki je tako živel za dobrobit svojih občanov, da je zanje umrl. Tovariši, spoštujmo spomin takih junakov! Ti pa ljubi tovariš, ki si žrtvoval svoje lastno življenje za nekoga, ki mu je grozila smrt... z bogom... (Za javnost): Sestre in bratje! Pomagajte nam pri tem našem delu. Podpirajte in bodrite nas! Odprite svoja srca in žrtvujte vse za svojega bližnjega. (Poveljnik in trobentač odideta). (Vsi pokleknejo, ura na zvoniku bije 6).

Gasilec (vstane): Pojdimo tovariši zopet na delo. Spomin, svetel spomin na te dragi tovariš, bo ostal vedno med nami. Z bogom. (Vsi gasilci odidejo). (Otroka vstopita skozi desna vrata).

Deklica: »Pst«, očka je truden, spi!

Marija: Da, ljuba otroka, očka je zares truden... spi... spi... večno spanje.

(Zastor pade počasi.)
(Konec.)

Gasilstvo v novem veku

(Nadaljevanje.)

Kdo so bili možje, ki so opravljali gasilski posel, o tem pač tudi za novi vek ni nikakega dvoma; v večjih mestih so to bili pripadniki gotovih cehov (rokodelci), v manjših mestih, zlasti na podeželju pa poleg njih tudi drugi meščani (tržani) in v prvi vrsti svobodniki. O organizaciji gasilskega dela še, kolikor vemo iz poročil, ni nikakega sluha; vodstvo je bilo v rokah mestnega sveta, njegova skrb pa seveda tudi nabava potrebnega orodja.

V Ameriki so že primeroma zgodaj prišli do spoznanja, da se more le z organiziranimi gasilci požar ustaviti oziroma se mu more uspešno staviti v bran. Benjamin Franklin, znani izumitelj strelovoda, piše leta 1737. v svoji autobiografiji, da je nek članek o neizglednih in nemarnostih pri požarih ter o zadevnih njegovih opozorilih, predlogih in ukrepih rodil takoj ta pozitivni uspeh, da se je iz početnih razgovorov izkristaliziral načrt ustanoviti družbo za medsebojno pomoč zlasti pri gašenju požarov, pa tudi sicer pri reševanju tuje imovine, ki je ogrožena. Kmalu se je zbralo 30 članov, ki so se obvezali, da bo imel vsak par usnatih čebrov ter močnih vreč in košar vedno pripravljenih za uporabo. Sklenili so tudi, da se bodo vsak mesec enkrat sešli in pri družabnih večerih razpravljali o raznih mislih in predlogih o izboljšavah, ki se pojavijo v zvezi s kakim požarom.

Splošna korist teh institucij se je bolj in bolj uveljavljala in na pobudo teh članov se je ustanovilo več takih družb, ki so si polagoma nakupile brizgalne, mačke, lestve in drugo orodje. Praktične uspehe pa so te organizirane družbe tudi zaznamovale v toliko, da v mestih, kjer so delovale, nikdar ni pri enem požaru zgorelo več kot eno ali dvojno poslopje. Prva taka od B. Franklina ustanovljena gasilska organizacija se je nazivala »Požarna družba Unije«.

35 let pozneje kakor v Ameriki te prostovoljne gasilske združbe, nahajamo na Francoskem, in sicer v Parizu, poklicno gasilstvo. Leta 1772. je uvedlo mesto Pariz za svoj mestni teritorij gasilske stražarje, tako zvane pompierje, ki so bili po večini iz vrst zidarjev, tesarjev in dimnikarjev. Imeli so svoje stražnice — kasarne, kjer so se urili za svoj posel, posluževali pa so se razen brizgaln pri požarih tudi še mokrih odej (onih latinskih »centones«). Poročila pravijo, da je bilo njih delovanje vrlo uspešno in so to institucijo zaradi tega uvedla tudi nekatera večja provincijalna mesta. S kadrskim zakonom z dne 13. marca 1875 je bilo to pariško poklicno gasilstvo uvrščeno v redno vojsko in je tvorilo poseben polk pompierjev z 12 kompanijami. Vse stroške za vzdrževanje tega polka je nosilo mesto Pariz, oficirji so bili vzeti iz raznih polkov redne francoske pešadije, moštvo pa se je regrutiralo iz samih prostovoljcev; ta polk ni imel z obrambo domovine nič opraviti.

V dobo med ustanovitev prvih gasilskih združb v Ameriki in pompierjev v Franciji pa je za bivše avstrijske dežele nad vse važen dogodek, gasilni red Marije Terezije iz leta 1759. Uvodoma zvemo iz njega, da je mesto Dunaj že pred tem dobilo vrsto gasilnih redov, in to iz let 1617, 1639, 1666 in 1688; določbe §§ 1—46 se nanašajo na vse dežele in mesta monarhije, §§ 47, 48, 49 in 50 pa določajo ustanovitev prve stalne, poklicne gasilske organizacije za mesto Dunaj. Pred tem je imel Dunaj neke vrste stalno gasilsko stražo, ki je bila podrejena podkomornemu uradu in je obstojala iz 8 ljudi: štirih hlapcev-gasilcev in 4 tesarjev-pomočnikov s potrebnim orodjem, vozovi in uprego. Tem so v primeru sile prišli pomagat še drugi rokodelci. To moštvo je s svojim gasilskim redom Marija Terezija pomnožila tako, da je štela straža po dnevi 23 mož (razen omenjenih 8 še 2 dimnikarja in 13 delavcev mestnih uličnih čistilcev), po noči pa 38 mož (še 2 dimnikarja, 4 tesarji, 4 zidarji, 4 krovci in 1 štepihar, k ž omenjenim 23 možem podnevi). Namesto velikega števila obrtnikov in rokodelcev je nastopal odslej disciplinirani oddelek posebe šolanega moštva, ki je pod vodstvom mestnega podkomornika dosegel prilično dobre uspehe; svoj sedež je imelo gasilstvo na trgu »Am Hof«.

Marija Terezijin gasilni red je nadomestil leta 1817. nov gasilski patent (zakon), po katerem se je reorganizovalo tudi dunajsko gasilstvo, toda brez bistvenih sprememb; te so nastopile šele po veliki požarni katastrofi na Schottenhofu leta 1854.

Kljub določbam gasilnega reda Marije Terezije (o katerem spregovorimo pozneje enkrat obširno), pa se je za zavarovanje oziroma udušitev ognja iz zasebne kakor iz komunalne strani storilo prav malo, ponajveč nič. Kljub zgledom v Ameriki, Parizu in Dunaju je ostalo vse pri starem. Krivda za to so pač bile predvsem večne vojne, ki so končale šele leta 1814., ko je bil Napoleon izgnan na otok Heleno.

Morale so priti druge višje in nujnejše sile, ki so poklicale v življenje pravo gasilstvo.

(Konec prih.)

Temeljna navodila za službo gasilcev v zračno obrambni službi

Naloge v civilni zračno obrambni službi so se že neštetokrat opisale v raznih listih in ukrepih, izdanih od raznih uradov, da je že jasno načrtan delokrog prostovoljnih gasilcev.

To je za meščanstvo velevažno vprašanje, potrebno, da je o njem poučen ves narod, kajti ni težjega nego to, če mora narod ostati radi nevednosti pasiven, ko gre za njegovo življenje in premoženje.

Vojaška stran boja iz zraka ne spada v naše opazovanje. Računati pa moramo z dejstvom, da bo večji del moč v vojaški službi in ne bodo prišli v poštev pri obrambi ob priliki zračnega napada na naše vasi. Zaposlili bomo torej nedoraslo mladino, žene, dekleta in starce.

Predpogoj za uspešno obrambo je natančno poznanje nevarnosti, kakor tudi obseg, ki ga lahko zavzame. Radi znanja in ponavljanja omenim, da imamo te-le vrste napadov iz zraka: sovražno propagando z metanjem letakov, ki hujskajo in razširjajo neresnične vesti. Obramba proti takemu napadu je naloga državnih oblasti. Potem imamo dalje metanje razstrelilnih bomb. Te imajo namen razdreti stavbe. Delujejo v obliki lijaka in razderejo zidovje in temelje ter so z ozirom na velikost zmožne podreti cele skupine hiš.

Edina neposredna obramba je maskiranje objektov; potrebno pa je, da so temelji in stavbe sploh pravilno zidane, važne stavbe se stavijo globoko pod zemljo.

Zopet druga vrsta izstrelkov iz letal so vžigalne bombe. Te so lažje ($\frac{1}{2}$ do 5 kg) ter jih letala lahko vzamejo s seboj v velikih množinah, ki jih v slučaju potrebe mečejo v vsaki množini. Ti povzročijo v kratkem času mnogo požarov. Strokovnjaki smatrajo te bombe kot najbolj nevarne.

Proti njih učinkom pomaga le dobro premišljeni stavbeni red ter za prvo pomoč dobro izvežbani prebivalci. Stavbeni red pa je zopet naloga oblasti, izobrazba prebivalcev za prvo gasilsko pomoč, pa naloga samoobrambe. To mora organizirati gasilstvo.

Zadnja vrsta izstrelkov iz letal so pa strupene plinske bombe.

Za uničenje teh pa morajo ukreniti vse potrebno in izdati navodila zopet oblasti.

Ako hočemo spoznati nalogo gasilstva v obrambi proti zračnim napadom, si moramo napraviti sliko takega zračnega napada.

Bombna letala, opremljena z vsemi napadalnimi sredstvi, bodo priletela preko mesta, ki ga hočejo napasti v spremstvu vojnih letal, da so tako obvarovana proti napadom sovražnih letal.

Težke razstrelne bombe bodo letele sikajoč v trdne temelje, vžigalne bombe bodo frčale vmes brez cilja v globino, zraven pa bodo sipale plinske bombe svojo strupeno vsebino.

Že davno so bili meščani opozorjeni na bližajočo se nevarnost, mesto je kakor izumrlo. Prebivalci so zlezli v domače varnostne zaklone; ljudje, ki jih je opozorilo dohitelo na cesti, so zbežali v skupne zaklone. Ako se izvrši napad ponoči, so ugasnile vse luči. Mesto pa se zdi izumrlo le od zgoraj; skriti se pripravljajo reševalci, člani uradno določenih varnostnih ustanov v svojih varnih zaklonih. Pripravljeni za odhod stoje gasilski vodi, stoje oddelki pomožnih in reševalnih oddelkov, pripravljene so za takojšnjo uporabo obleke moštva določenega za razplinjenje mesta. V posameznih poslopih stopi v akcijo samcobramba. Vsaka hiša naj ima pod vodstvom za to določenega in izvežbanega človeka hišno gasilstvo. V tem delujejo starejši možje, pogumne žene, dekleta in moška mladež, v kolikor se jih ne uporabi za sle ali kolesarje itd. Vodja je po določenem načrtu razvrstil svoje ljudi po posameznih nadstropjih. Kako pa so opremljeni? Popolnoma srednjeveški! Vedrica, metla, mokre odeje in pesek bodo v posameznih slučajih edina sredstva, a vse mora biti skrbno pripravljeno. Kraji z vodovodi morajo imeti po hišah priklopne cevi in ročnike.

Povsod pa mora biti pripravljena voda v kolikor mogoče mnogih posodah ter te posode porazdeljene na posamezna nadstropja, ker moramo računati s prekinitvijo vodovoda.

Ako sedaj vžge vžigalna bomba, mora ta zasilna gasilska četa požar sama pogasiti. Z ozirom na to, da nastane istočasno mnogo požarov, ostane gasilska četa v pripravljenosti za najvažnejša poslopja. Da ostanejo polnovredne moči ohranjene za najvažnejše napadalne točke, je važno dejstvo, ker ti kaže novo pot udejstvovanja gasilske čete. Ako domače zasilno gasilstvo ni zmožno pogasiti požara, mu pridejo na pomoč ljudje iz sosednjih hiš.

V velikih potezah se nam iz sedaj opisanega že jasno kaže naloga gasilstva. Gasilska četa se mora šolati predvsem sama, potem pa mora še usposobiti celokupno prebivalstvo za uspešen boj proti ognju, pri čemer mora upoštevati, da se bo vršil ta boj v najtežjih razmerah. V okviru danih zakonov mora ustvariti že v miru vse predpogoje za uspešen boj. Požarno policijski zakon odreja, da je pri požarno - policijskih obhodih navzoč gasilec. Ako ni gorljivih tvarin manjka vsak predpogoj za požar. Zato proč z vsemi gorljivimi predmeti iz podstrešja. Odstranimo vso ropotijo. Ako že moramo predmet, ki je v stanovanju preveč, shraniti na podstrešju, naj se to izvrši v določenem natančnem redu. Nič naj ne otežkoča delovanja gasilcev. Na vsa podstrešja spada kad, tudi tja kjer imajo vodovod; treba pa je tudi pripraviti za gašenje potrebne odeje, metle ter kup peska in eno ali dve lopati. Komur dovoljujejo sredstva, naj si nabavi potrebno število aparatov za gašenje. (Minimax, Guvy, Polar - Total itd.)

In sedaj izobraževanje. Predvsem lastno. Sam naj vsak spozna predvsem temelje civilne obrambe proti napadom iz zraka, potem pa poučimo še svoje tovariše v tem smislu. Pri vsem tem pa ne sme poveljnik pozabiti, da mu ne bodo na razpolago njegovi mladi člani, temveč bo razpolagal le z rezervnimi gasilci. Torej bomo že v miru pritegnili k vajam te rezervne člane. Ena najvažnejših dolžnosti gasilskih voditeljev pa bo, da bodo poučili redne in rezervne člane rabiti plinske maske. Potem pa pride dolžnost izvežbati široke plasti naroda v tej smeri. Vsak prebivalec mora poznati prve ukrepe v slučaju požara. Ni to tako lahko, kakor si to predstavljajo po večini. V naših vrstah najdemo v tem oziru večkrat veliko nejasnost. Pa saj temu ni čuda. Gasilec prihiti k požaru šele tedaj, ko je ogenj že zavzel vso stavbo. Poizkusite na 4 do 5 metrov daleč vlti vodo z vedrico na določeno mesto, ali pa vrzite mokro odejo tako, da pokrije določeno mesto. Smešne so take vaje, a so prva pomoč v obrambi proti zračnim napadom odnosno vžigalnim bombam. Treba je mnogo vztrajnosti in potrpežljivosti.

Kako se naj uvede šolanje naroda in gasilcev? Vsakemu šolanju je treba prej temeljitega teoretičnega pouka. Šele, ko je učenec uvidel potrebo učenja, se bo z vestnostjo podvrnil navodilom in vabil bo resno tudi najbolj enostavne stvari. Važno je pa to, da vadimo vse stvari. Ne zadostuje, da stvari le samo pokažemo ali pa le ustno razložimo, kajti človek zaupa le temu, kar je poizkusil. Vadimo pa vztrajno tako dolgo, dokler se vseh malenkosti do podrobnosti ne priučimo. Ne mislimo, da bomo v hipu napravili iz naroda zelo sposobne gasilce. Rabijo naj le ona pomožna sredstva, ki jih resnično imajo. Vzgojiti jih pa je treba tudi k zavesti, kajti od naglega sklepa bo pri tem prisiljenem gašenju mnogo odvisno, če ne vse. Manjka pa tem pomočnikom duh tovarštva, ki odlikuje na požarišču gasilce. Sami so in teži jih še nenavadna plinska maska.

Kako naj pridobimo učitelje za ta pouk in kako naj pritegnemo narod k njemu? To bo sigurno najtežje pri vsem postopku. Učitelje vzgojimo sami ali jih pa naj vzgoje gasilske šole odnosno gasilski tečaji. Da pridobimo pazljive učence, treba uporabiti posebna sredstva. Mnogo bo odvisno od krajevnih priilik. Gotovo je pa, da vodi k cilju neprestano pojasnjevanje in tolmačenje.

Še druga prav tako važna naloga je, da uredimo prvo pomoč v sili in skrbimo za bolnike. Čim več reševalcev in strežnikov bomo izobrazili, tembolj bo možna pomoč v vsaki hiši. Tu čaka naše reševalce prav lep in hvaležen delokrog.

* * *

Te misli prinaša strokovni list avstrijske gasilske zveze izpod peresa Petra Reihmanna, ki ob sklepu poudarja, da si je gasilstvo v Avstriji določilo civilno obrambno službo proti napadom iz zraka kot del svojega delokroga. In kaj pri nas v Jugoslaviji? Ali hočemo mi zaostajati? Gasilstvo mora s svojim iniciativnim delom podpreti težko delo države v pripravi naroda proti nevarnostim, ki mu pretijo v slučaju vojne v zraku.

Lj. M.

Razpok apnenega prahu

Prostovoljna gasilska četa iz Gmundna poroča o tem-le zanimivem slučaju:

Nek brezposelni delavec je dobil dovoljenje, da je smel na nakladišču pobrati okoli ležeči apneni prah, med katerim so se nahajali majhni koščki apna. Delavec si je napolnil vrečo s tem materijalom, ki je bil do ene četrtine v drobcih, a do tri četrtine pa fini ali debelo zrnati apneni prah. Vreče je naložil na samokolnico in jih odpeljal. Ni še bil tristo metrov od nakladišča, ko je trenutno razpoknila vsebina vreče in gosta prašna megla je v premeru 12 metrov šinila v zrak, da sta mož in samokolnica izginila v njem. Po nekaj sekundah je legla prašna megla na tla in mož s samokolnico je ostal dozdevno nepoškodovan. Le brke, obrvi, trepalnice in izpod kape moleči lasje so bili na lahno osmojeni, medtem ko je bila koža popolnoma nepoškodovana. Vzrok razpoka je bil najbrž v tem, da je kratko pred nabiranjem pomočil na lahko fini prsec apnenih ostankov, ki so se med transportom začeli spreminjati v gašeno apno. Na ta način nastala para ni našla skozi gosto vrečo izhoda in je končno raztrgala vrečo.

Na vsak način zanimiv slučaj razpoka.

Po: Zeitschrift des österr. Verbandes für Feuerwehr und Rettungswesen.

Dopisi

Brezovica pri Ljubljani. V nedeljo, 24. III. 1935 opoldne je imela prost. gas. četa na Brezovici nenapovedano gasil. vajo 1 km od doma pri hiši št. 28. Posestnik te hiše, gasilec, je zažgal na njivi par butar dračja. V bližini stanujoči gas. trobentač je zapazil ogenj hitel na kolesu klicat gasilce, ki so brzeli v gas. dom in v 20 minutah že gasili z brizgalno ogenj. Razen odbornikov ni vedel za namišljeni požar noben gasilec. Požara se je udeležilo 34 gasilcev. — 14. aprila t. l. smo imeli komemoracijo za blagopokojnim Viteškim kraljem Aleksandrom I. Urediteljem.

Na komemoracijo je navezal tajnikov namestnik Zdravko Mikuž govor o potrebi udeležbe gasilcev kot sploh državljanov pri volitvah dne 5. maja t. l., ako hočemo izvesti oporoko pokojnega vladarja: »Čuvajte Jugoslavijo!«

To bomo izvršili, ako bomo podpirali z našimi glasovi, z našim zaupanjem v vlado, g. min. predsednika dr. B. Jevtiča, ki je kot najzaupnejša oseba nepozabnega kralja-mučenika izvrševalec njegove oporoke. Gasilci, čuvarji doma, moramo biti in smo tudi vedno čuvarji naše lepe domovine kraljevine Jugoslavije!

V nedeljo, dne 16. junija t. l. ob pol 3. uri popoldne bomo imeli pri nas **blagoslovitev nove avtomotorne brizgalne**. V slučaju slabega vremena en teden pozneje.

Pokroviteljstvo te slovesnosti je prevzel naš najzaslužnejši gasilec, naš vodnik in starosta gasilske zajednice Dravske banovine, naš ljubi gospod **Josip Turk**. Za botre in kumice so naprošeni odlični gospodje in kumice, zato vabimo vse tovariše gasilce od blizu in daleč, da nas posetijo ta dan v največjem številu, da še z vašo udeležbo povzdignete slovesnost tega dne, obenem pa boste imeli priliko občudovati našo novo avtomotorno brizgalno, izdelek bratov samoukov Gregorinov iz Vnanje gorice.

Župa Dravogradska. Kot nekaj zaključek prvega cikla župnih predavanj se je vršil v nedeljo 28. IV. v šoli v Dravogradu poldnevni župni tehnični tečaj, na katerem so se predelale iz prejšnjih tečajev še preostale snovi o lestvah, ročni brizgalni, ceveh in zdravstveni službi. Predavanju je prisostvovalo 54 članov iz mežiškega okrožja, ki so spremljali izvajanja z velikim zanimanjem. Tako smo v teku zime 1934/35 v štirih tečajih, dveh celodnevni in dveh poldnevni, predelali vso materialno in administrativno ter velik del prosvetne in tehniške snovi, preostalo je pa po predpisih o strokovni izobrazbi še mnogo temat, ki jih ob popolnem pomanjkanju virov in pripomočkov sedaj še ni mogoče podati. Ako dobimo gradivo za to snov v teku tega leta, obdelano v priročnikih ali strokovnih člankih, se bodo tečaji jeseni nadaljevali, sicer bomo pač morali čakati na tozadevno pomoč od zajednice.

Smartno pri Litiji. Ponovno opozarjamo vsa bratska društva in prijatelje gasilstva, da proslavi naša gasilska četa 50 letnico svojega človekoljubnega dela **dne 2. junija pod pokroviteljstvom gospoda bana**. Podrobnejši program je bil objavljen v predzadnjem »Gasilcu«. Naše društvo je v litijem srezu najstarejše in si je v teku dolgih let pridobilo na gasilskem polju mnogo zaslug, kar se med tuk, prebivalci tudi upošteva. Zaprošena in tudi zagotovljena je znižana voznina po železnici.

Trdno upamo, da boste naš častni jubilej upoštevali in se proslave v čim večjem številu udeležili. Tovariši gasilci in prijatelji gasilstva, dne 2. junija na svidenje.

Gasilska četa Gorje pri Bledu. Po sporazumu s sosednima četama Podhom in Zasipom smo sklenili, da od sedaj naprej skupno praznujemo god našega zaščitnika sv. Florijana. V nedeljo 12. maja ob 1/2 10. uri je bil skupni zbor pred našim gasilskim domom, nato odhod vseh treh čet, na čelu naša gas. godba, v farno cerkev k sv. maši. Sv. mašo je igrala godba naše čete. Po sv. maši so se čete in godba postrojile na trgu pred cerkvijo, kjer je imel predsednik občine govor o pomenu tega praznika. Zbralo se je tudi mnogo občinstva, ki je z zadovoljstvom sledilo temu skupnemu nastopu. Po govoru je bil mimohod pred predsedniki čet in župnim zastopnikom, nato pohod do gasil. doma in k skupnemu kosilu. Po kosilu pa skupni odhod na tombolo gas. čete Podhom.

Praznik je potekel v najlepšem redu in je želeli, da bi se ta sporazum res izvrševal tako, kakor je zamišljen, ker le v skupnosti je moč. To leto se zberemo še enkrat vse tri čete, da proslavimo drž. gas. praznik; ta dan priredi naša četa večjo tombolo, nakar opozarjamo sosedne čete v župi. Prihodnje leto pa proslavimo god. sv. Florijana pri četi Zasip, ki praznuje 30 letnico svojega obstoja. Ta praznik je pokazal lepo vzajemnost in bomo tudi skupno nastopili, kadar nas bo klical glas, da je bližnji v nesreči. Tako nam Pomoz Bog!

Konrad Rosenbauer & drug tovarna gasil- skega orodja C e l j e

priporoča prvovrstne najmodernejše
motorne brizgalne
od 5 do 90 KS, 300 do 2500 litrov vode
na minuto in 30 atmosfer, prenosne
dvo- in štirikolesne.

Avtomobilske brizgalne
vseh vrst.

Avtomobile s tanki
za škropljenje cest in gašenje ognja.

Avtomobile in vozove za moštvo.

Kletne sesaljke.

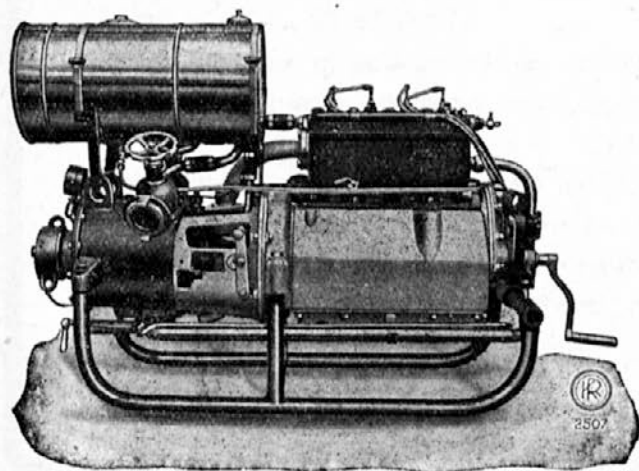
Posebne sesaljke,
ki dvigajo vodo iz globine.

Cevi konopljene
običajne in gumirane. Tovarniško vezanje istih.

Lestve
vseh vrst. Za osebno opremo čelade, pasove, piščalke itd.

Plinske maske.

Spojke, predhodnike, različne ročnike in ustnike, razdelnice.
Vsa izdelava najnovejšega sistema.
Ponudbe in pojasnila, kakor poset so vsak čas na razpolago.
Cene solidne.

Dvocilindrska
motorna brizgalnica,
model 1929, 18/20 HP.,
pritisk do 16 atmosfer.
Hladilnik novega siste-
ma, ogrevanje črpalke
s toplo čisto vodo.

Gasilci in gasilske čete!

Vse gasilske potrebščine, kakor predpisano, izdelano, z vsemi znaki opremljeno uniformo, blago za uniforme in za delovne obleke, kape in pasove za moštvo in častnike, dalje vse predpisane znake od najnižjega do najvišjega čina, civilne gasilske znake in embleme za gasilske kape, Vam poceni nudi

TRGOVSKI DOM
Sternecki
TOVARNA · PERILA · IN · OBLEK

CELJE, št. 17

Pa tudi za privatne obleke za Vas in za Vašo družino si poceni nakupite vse potrebno blago v Trgovskem domu Sternecki.

Pišite po kolekcije kamgarna, ševijota, hlačevine in drugega blaga za moške obleke, svile, volne, cefirja, poplina in kretona za ženske obleke, platna za perilo in posteljnino ter ostalega manufakturnega blaga.

Ceniki in vzorci zastonj!